

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

1. ČÍSLO / XXX. ROČNÍK

16 Kč • 0,76 €

9. LEDNA 2022

Z obsahu:

Žijte duchovně

Katecheze papeže
Františka při generální
audienci 3. listopadu 2021,
Řím, aula Pavla VI.
- strana 2 -

Svatý Vilém z Bourges

Libor Rösner
- strana 4 -

Z duchovního pokladu

Alice Lenczewske (83)
- strana 5 -

75. výročí

biskupského svěcení
Josefa kardinála Berana
- strana 6 -

Zázrak svátosti křtu

P. Bernard Kopp
- strana 7 -

Existuje život po smrti?

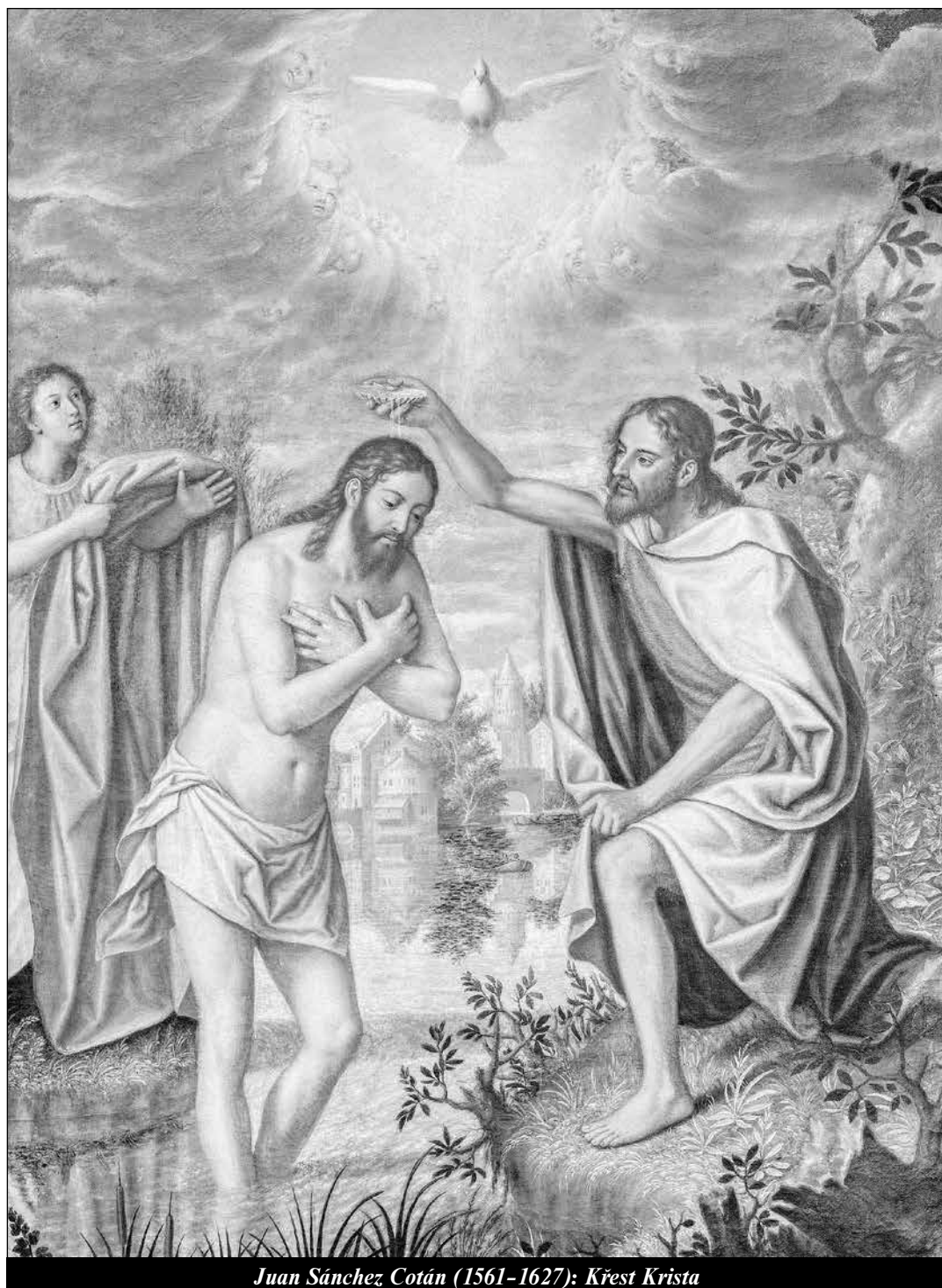
P. M. Piotrowski SJ
- strana 8 -

Vatikán schválil zahájení

procesu blahorečení
P. Martina Středy
- strana 10 -

„Zrušení“ Vánoc?

Evropská komise činí
krok zpět
- strana 12 -

Juan Sánchez Cotán (1561-1627): Křest Krista

Žijte duchovně

Katecheze papeže Františka při generální audienci 3. listopadu 2021, Řím, aula Pavla VI.

„Chci říci toto: Žijte duchovně, a nepropadnete žádostem těla. Tělo totiž touží proti duchu, a duch zase proti tělu. Mezi nimi je vzájemný odpor, takže neděláte, co byste chtěli. [...] Protože Duch je naším životem, podle Ducha také jednejme!“ (Gal 5,16–17.25)

Dobrý den, drazí bratři a sestry! V úryvku z listu Galaťanům, který jsme právě vyslechli, vyzývá sv. Pavel křesťany, aby žili duchovně (srov. 5,16.25). Existuje zde určitý styl: jednat podle Ducha. Víra v Ježíše Krista znamená, že jej následujeme, jdeme za ním jeho cestou, jako to učinili

první učedníci. A zároveň to značí vystříhat se opačné cesty, tedy egoismu a hledání vlastního zájmu, již apoštol nazývá „žádostí těla“ (v. 16). Duch nás vede při této pouti Kristovou cestou, která je nádherná, ale též náročná, začíná křtem a trvá celý život. Představme si ji jako dlouhou horskou túru: je podmanivá a má

lákavý cíl, ale vyžaduje hodně námahy a houževnatosti.

Tento obraz může být užitečný k tomu, abychom přistoupili k jádru apoštolských slov o „duchovním životě“ a „jednání podle Ducha“. Tyto výrazy označují akci, pohyb, dynamiku, která brání tomu, abychom se zastavili při prvních obtížích, a vybízí k důvěře v „sílu padající z výše“ (*Hermův pastýř*, 43,21). Když se křesťan ubírá touto cestou, nabývá kladného pohledu na život. To neznamená, že by zlo přítomné ve světě nějak zmizelo, anebo že by se vytratily negativní egoistické a povýšenecké pohnutky; značí to spíše víru v Boha, který je vždy silnější než náš

Pokračování na str. 13

Křest - přechod ze smrti k životu, z otroctví hříchu, z moci ďáblů ke svobodě Božích dětí, pod mocnou ochranu jediného Pána veškerenstva, Trojjediného Boha. Že je svátost křtu tajemným dílem Nejsvětější Trojice, dosvědčuje i dnešní evangelium. Jako důkaz, že i dnes existují zázraky, nemusíme hledat jen nevysvětlitelná uzdravení. Vždyť každá svátost, křest především, je lidsky až neuchopitelným zázrakem! Křest pak nejenže očisťuje od hříchu a uvádí na cestu Boží milosti posvěcující, ale je rovněž dokonalým znamením Boží lásky a milosrdenství. A dokonce někdy uzdravuje i fyzicky! (str. 7) Nejsme lidským rozumem schopni plně pochopit tajemné působení tří Božských Osob ve svátostech! O to více je třeba mít v úctě kněze a modlit se za jejich svatost života a vyprošovat jim u Pána Boha, skrze Pannu Marii, sílu v boji s odvěkým protivníkem Boha a člověka - ďáblem.

Svědectví lidí, kteří prožili klinickou smrt, nám říkají, že i po tělesné smrti člověk žije dále, jako čistě duchové, osobní já. (str. 8–11) Zároveň mnozí z nich dosvědčují rovněž existenci nesmrtelné lidské duše. A tak se nám zde opět spojuje dvojí: smrt a život. Okamžikem smrti totiž život opravdu nekončí, ale pokračuje na věčnosti - a jeho kvalitu určuje, v jakém vzta-

Editorial

hu k Pánu Bohu se v okamžiku smrti nachází lidská duše zemřelého. Nakonec, chceme-li vidět zázraky: k mnohým dochází právě ve chvíli, kdy duše člověka opouští tělo a pozemský svět. Modleme se tedy nejen za živé, ale i za zemřelé, ať už proto, že duše neopustí tělo hned (k tomuto tématu se chceme v blízké budoucnosti vrátit), anebo proto, že mnoho duší se očisťuje pro vstup do Boží slávy v očistci. A prosme vždy o pomoc Pannu Marii a jejich svaté patrony. Vždyť to je také podstatou spojení církve putující (my zde na zemi), trpící (očistec) a vítězné (svatí v nebi).

Častokrát slyšíme, že jsme nejateističtější národ na světě. Těžko to lze objektivně posoudit, neboť do mysli lidí a jejich duší vidí jenom Pán Bůh. I kdyby tomu tak opravdu bylo, máme přesto v našem národě nemálo velkolepých svědků víry. Můžeme být na ně právem hrdí. A tak snad ani nikoho nepřekvapí, že vatikánská Kongregace pro kauzy svatých schválila zahájení beatifikačního procesu P. Martina Středy SJ. (str. 10) V posledním čísle Světla loňského roku (51–52/2021) jsme otiskli zprávu o postoupení procesu blahorečení P. Adolfa Kajpra SJ

do další fáze. A nemůžeme zapomenout ani na nedávného „navrátilce“ do své rodné vlasti, kardinála Josefa Berana. (str. 6) Výročí jeho biskupského svěcení nechť nám připomene, že i u něho probíhá beatifikační proces, což umožňuje modlit se církevně schválenou modlitbou s prosbou o vyslyšení na kardinálovu přímlovu. A tak by mohl náš výčet pokračovat dále... Vkrádá se myšlenka: I když se zdá, že Pán Bůh prohrává, nejsou právě tito svědkové víry důkazem toho, jak hluboce se člověk mylí, když se na vše dívá jen svým lidským, nedokonalým pohledem?

A to nás, milí čtenáři Světla, přivádí k přání pro letošní rok:

Kéž se nám všem daří s pomocí Boží, Panny Marie a všech našich svatých patronů opouštět vlastní ego a stále více se přimykát k Trojjedinému Bohu, Dárci života a Vítězi nad hříchem a smrtí! Ať dokážeme rozeznávat znamení doby a uchovávat ve svém srdci Ježíšovu lásku, i když nás bude svět nenávidět a bude v našich očích ztracený! V tom nechť nás Duch Svätý osvícuje a proměňuje, aby křesťanská naděje z nás vyzařovala pravdivě, v lásce a pokoře před Pánem Bohem! Jemu buď čest a sláva na věky!

Daniel Dehner

Tvůj Pán dnes uzavírá třicetileté období svého skrytého života a odchází, aby začal plnit poslání, které přijal od Otce. Přichází, aby přinesl národům právo. Na jeho nauku čekají daleké kraje. Otevře oči slepým a vyvede ze žaláře ty, kteří bydlí ve tmách. Děkuj nebeskému Otci za tento veliký dar, za pokorného a poslušného *Prostředníka smlouvy*.

Ježíš není jen darem Otce. Je také darem své svaté Matky Panny Marie. Pokloň se vděčně té, se kterou se Syn tak něžně loučí. Od ní přijal všechno lidství, od ní přijal své horoucí srdce, které nyní jde hledat, co zahynulo.

Jdi za Pánem aktivně a sleduj ho na jeho dlouhé cestě, pozoruj ho při denním putování i při jeho celonočních modlitbách. Kam míří jeho kroky? Na vyvolené místo, kde se nebe tak přiblížilo k zemi. Vždy, když chce Bůh udělit svému lidu velkou milost, posílá své posly, aby jí připravili místo. Jan tu v pustině u Jordánu s naléhavostí hlásá to, co je posláním všech Božích proroků: *Obraťte se!* Má k tomu obzvláště pádný důvod: *Přiblížilo se Boží království*. Již přichází jeho Zakladatel.

Kdo se chce setkat s Božím vyvoleným a mít účast na Božích darech, musí vyjít ze svého světa, ve kterém se pohodlně zabydlel. Jak vidíš, těch, které sem k Jordánu svedlo z široka daleka prorocké volání, je veliký počet. Jelikož se jich dotkla Boží milost a přijali poslušně křest pokání, jsou *plni očekávání*. Je to jasné znamení, že spásné divy Boží lásky jsou přede dveřmi. Důvěryplné očekávání je vlastností pokorných duší, které jsou si vědomy své slabosti a hříšnosti, a proto jsou otevřeny milosti, která je může proměnit. Kdo si je jist sám sebou, nic neočekává. Ale v této chvíli pohodlnost ani bezstarostnost není na místě.

Kdybys Ježíše nedoprovázel na jeho cestě z Nazareta, nerozeznal bys ho mezi ostatními, kteří zaplňují údolí. V ničem se neodlišuje od hříšníků kolem sebe. On je jediný, kdo by opravdu mohl říct, že žádného proroka nepotřebuje, a přece se s ještě větší úctou a poslušností než ostatní řídí jeho výzvou. Klaněj se jeho skrytému božství a děkuj mu za všechny proroky, kteří mu připravovali a ještě budou připravovat cestu. Pros přitom Du-

Zdaleka přicházejí tvoji synové

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešního svátku

Když se Ježíš modlil, otevřelo se nebe.

cha Svatého o milost, aby ses vždy choval podle jeho vzoru.

Chceš-li čerpat užitek z poselství proroků, nesmíš u nich hledat uspokojení své zvědavosti a senzacechtivosti. To, co rozhoduje o tvém prospěchu a štěstí, se musí odehrát především v tobě. Chápej všeobecnou náladu očekávání jako ozvěnu Božího očekávání. Je to především Bůh, kdo čeká, a proto vyvolává očekávání: On toužebně čeká na tvé obrácení. Cesta k tvé proměně vede přes řeku pokání. Ani Maria, největší prorokyně posledních dnů, nemluví o ničem jiném než o pokání a obrácení.

Co to znamená - obrátit se? Vrátit všechny věci a hodnoty na jejich původní, Bohem určené místo. Jestliže tě začalo ovládat tělo a jeho žádosti, je třeba vrátit vládu tam, kam patří. Pokání se uskutečňuje především v sebezapření, které obnovuje sebeovládání, aby místo *žádostivosti očí* nastoupila soustředěnost a usebranost, místo *žádostivosti těla* sebekázeň, čistota a skromnost, místo *pýchy života* pokora a duch pravé služebnosti⁽¹⁾.

Můžeš si být jist, že tvé já se bude nejvíce bránit, když má odložit svou pýchu. Otevři proto dobře své oči. To, co se nyní odehrává u Jordánu, je především velké drama nejhlubší pokory, která svedla k sobě Ježíše a Jana. Ten, o němž Ježíš prohlásí, že se *nikdo větší nenarodil z ženy*⁽²⁾, se necítí hoden ani toho, aby mu *rozvázal řemínek u opánků*. A ten, koho Jan takto vyzvedá jako většího a *mocnějšího*, sestupuje pokorně do řeky, aby mezi všemi hříšníky přijal křest pokání.

To, co je v tobě skutečně veliké a pravdivé, to, čím oslavuješ Boha, to se v tobě neztratí ani ve stavu nejhlubšího ponížení. Právě v tuto chvíli veřejného a dobrovolného ponížení, které podstupuje Boží Syn, když na sebe poslušně *bere hříchy světa*⁽³⁾, dává i Otec veřejně najevo, jak veliké zalíbení má ve svém pokorném a poslušném Synu: *Ty jsi můj milovaný, v tobě*

Liturgická čtení

1. čtení - Iz 42,1-4.6-7

Toto praví Hospodin: „Hle, můj Služebník, kterého podporuji, můj vyvolený, v němž jsem si zalíbil. Vložil jsem na něj svého ducha, národům přinese právo. Nebude křičet, nebude hlučet, nedá se slyšet na ulici. Nalomenou třtinu nedolomí, doutnající knot neuhásí, věrně bude ohlašovat právo. Nezeslábne, nezmalátní, dokud nezaloží na zemi právo. Na jeho nauku čekají daleké kraje. Já, Hospodin, jsem tě povolal s láskou, vzal jsem tě za ruku, chránil jsem tě a ustanovil tě prostředníkem smlouvy lidu a světlem národů, abys otevřel oči slepým, abys vyvedl vězně ze žaláře a z věznic ty, kteří bydlí ve tmách.“

2. čtení - Sk 10,34-38

Petr se ujal slova a promluvil: „Teď opravdu chápu, že Bůh nikomu nestraní, ale v každém národě že je mu milý ten, kdo se ho bojí a dělá, co je správné. Izraelitům poslal své slovo, když dal hlásat radostnou zvěst, že nastává pokoj skrze Ježíše Krista. Ten je Pánem nade všemi. Vy víte, co se po křtu, který hlásal Jan, událo nejdříve v Galileji a potom po celém Judsku: Jak Bůh

Dokončení na str. 12

jsem nalezl zalíbení. Pokořit se znamená udělat místo Bohu, aby v tobě zjevil svou velikost. Pokora je klíč k pravdě, který otevírá nebe a svolává Ducha Svatého, aby se snesl na své pravé ctitele bez ohledu na to, jak se na ně dívá pyšný svět. Bůh nikomu nestraní, ale v každém národě je mu milý ten, kdo jedná správně, kdo jedná tak, jak nyní jedná Boží Syn. Dej se pokřtít tímto svatým ohněm a děkuj Pánu, že si tě s láskou povolal a bere tě za ruku, abys po jeho boku nezeslábl a nezmalátněl. Nauči tě, že právo se dá ohlašovat i bez křiku a hluku tak, že nalomenou třtinu nedolomíš a neuhásíš doutnající knot. Pomoz mu hlásat jeho nauku, na kterou čekají daleké kraje.

Co mu odpovíš? - Můj Pane, děkuji ti a přijímám tě, chci být tvým služebníkem, ačkoliv toho *nejsem hoden*.

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ srov. 1 Jan 2,16; ⁽²⁾ Lk 7,28; ⁽³⁾ srov. Jan 1,29

Svatý Vilém z Bourges

Nevers. Město, v němž zemřela sv. Bernadetta Soubirousová. Ale také město, u něž se na hradě Artel o sedm století dříve narodil sv. Vilém z Bourges. Stalo se tak léta Páně 1150.

Otec budoucího světce, hrabě Balduin du Donjon, toužil mít ze svého syna slavného rytíře. Vilém (Guillaume) by možná i kráčel v otcových stopách, to by ovšem nesměl být dán na výchovu ke svému strýci Petru Poustevníkovi, jenž v Soissons spravoval arcijáhenský úřad. Opakovalo se zde to, co pravidelní čtenáři životopisů světců ve Světle už znají: strýcův vliv na dospívajícího chlapce nabyl zcela zásadního rázu. Osobnost zbožného příbuzného zapůsobila na hochu natolik, že se rozhodl kráčet ve stopách jeho, nikoliv otcových, a bezpochyby i k Balduinově nelibosti si zvolil duchovní dráhu.

Ta po vysvěcení začala mezi soissonskými kanovníky, později přesídlil do kapituly v Paříži. S největší pravděpodobností se mu otec snažil vymoci nějaký příhodný úřad v církevní hierarchii, Vilém však odmítl pocty i společenské postavení a uchýlil se do komunity mnichů opatství Grandmont (nedaleko Limoges), založeného sv. Štěpánem z Muretu. Po čase však odtud odešel, unaven ustavičným napětím, které panovalo mezi vysvěcenými kněžími a nesvěcenými bratry. Volán vnitřním hlasem, odešel do cisterciáckého kláštera v Pontigny.

V bílém hábitu s černým cingulem se však už privilegovanému postavení neubráníl, to když byl v roce 1185 zvolen představeným opatství Fontaine-St-Jean a o dva roky později i v Châlis. Dokonce ho v roce 1200 volba vynesla až na arcibiskupský stolec v Bourges. Tady už nepůsobily otcovy konexe, nýbrž vynikající osobnost řeholníka, jenž v sobě snoubil zbožnost přesahující zdi všech opatství, jimiž prošel, dobrota, se kterou vedl svěřenou klášterní rodinu, a pokora, s níž se i jako opat považoval za posledního z bratří. Právě pokora mu velela odmítnout ar-

cibiskupskou mitru, avšak neučinil tak, ježto nad ní zvítězila poslušnost vůči generálnímu opatovi z Cîteaux a také vůči papeži Innocenci III., jehož výslovným přáním bylo, aby volbu přijal.

Vilémova volba proběhla následovně: Po smrti dosavadního arcibiskupa Jindřicha de Sully požádal tamější klérus pařížského biskupa Odda de Sully o radu. Ten jim doporučil Jindřichova nástupce hledat mezi cisterciáckými opaty.

O nich vládlo všeobecné přesvědčení, že to jsou neobyčejně bohabojní muži, proto nebylo snadné zvolit nejideálnějšího kandidáta. Nakonec napsali vybraní preláti na lístky tři jména a položili je na oltář. Takřka jednomyslně pak padla volba na opata z Châlis.

Dobře jsme udělali, mohli se radovat ti, kdo stáli za Vilémovým jmenováním.

Nový bourgeský arcibiskup vynikal neúnavnou péčí o všechny potřebné, kteří spadali do správního okruhu jeho kláštera. Nemocní, chudí, všichni, kterým se dělo příkoří, jako třeba nespravedlivě uvěznění, mohli počítat s jeho pomocí a ochranou.

Navíc na všechny působil i svým vystupováním, z něhož vyzařovaly láska a opravdovost. Ač nedával svou askezi nijak ostentativně najevo (pod arcibiskupským rouchem nosil žinici a živil se velice skromně, nikdy nepozřel masité pokrmy a zachovával důsledně i nadále regulaci cisterciáckého řádu), bylo všem okolo jasné, že odříkání ho posiluje v dobrém. Vilémův způsob života, zračící se rovněž v jeho tváři i gestech, zapůsobil krom jeho výmluvnosti na mnoho heretiků z řad albigenských, kteří v té době nabývali stále více na síle. Nejedním z nich se pod Vilémovým vlivem obrátil na pravou víru.

Co Vilém najevo dával – ovšem opět nijak okázale – byla velká úcta k Eucharistii. Hodiny a hodiny proklečel před

Nejsvětější svátosti ve svatostánku a jeho kázání na téma Eucharistie patřila k nezapomenutelným a nejpůsobivějším. „Když si uvědomím, že Ježíš Kristus se denně dává na oltáři svému nebeskému Otci jako obět smíření, proniká mě stejná bolest, jakou bych zakoušel, kdybych ho viděl umírat na Kalvárii,“ říkával.

Stejně tak byla všude známa Vilémova láska k chudobě. Odmítal pro svou vlastní osobu peníze do té míry, že se nesoudil se svými dlužníky, nechal je prostě být. Šlo-li však o práva církve a jeho arcidiecéze, nebál se o ně utkat i se samotným králem Filipem II. Augustem. Ten měl nejprve v úmyslu zatížit Vilémem řízenou arcidiecézi konfiskacemi, když ale pochopil, že v právu je bourgeský arcibiskup, omluvil se a snažil se mu vynahradit své předchozí počínání hodnotnými dary.

Vilém se již nevypravil na plánovanou misijní cestu k albigenským, které chtěl přivést zpět do lůna církve svaté. Ještě v den Zjevení Páně roku 1209 – již ve velkých horečkách – kladl z kazatelny svým posluchačům na srdce, aby dodržovali vždy a za všech okolností Boží přikázání. Poté se se všemi přítomnými rozloučil.

Když arcibiskupa Viléma 10. ledna 1209 zastihlo jeho služebnictvo na klekátku, mysleli si, že se modlí. Byl však již mrtvý. Pohřben byl (na základě svého přání v žinici a na popelu) v katedrále sv. Štěpána v Bourges, kterou dostavěl a ve které pár dnů před svou smrtí sloužil po jejím vysvěcení první mši svatou v den Narození Páně (v roce 1208).

Věřící přicházeli ke svému arcipastýři i po jeho smrti a opět mohli počítat s jeho pomocí a ochranou. Zázraky, které se na jeho přímluvu děly, se stále více množily (v kanonizačním spise je řeč o 18 zázracích, stejný počet je sv. Vilémovi z Bourges připisován za jeho života), a to přimělo papeže Honoria III. prohlásit Viléma 17. května 1218 svatým. V liturgickém kalendáři je uváděn s přídomkem „z Bourges“. Je znám rovněž jako Vilém Berryer, popř. Vilém Vyznavač.

Z jeho tělesných pozůstatků se dochovala pouze část pažní kosti uchovávaná od data kanonizace v opatství Châlis a část jeho žebra uložená od roku 1399 v kostele v pařížském Navarre. Zbytek světcových ostatků zničili hugenoti, kteří dobyli Bourges v roce 1562.

Z duchovního pokladu Alice Lenczewske (83)

Místa v textu označená „†“ jsou slova Ježíšova, místa označená „•“ jsou slova Matky Boží, andělů, svatých či duší v očisti. Biblické texty jsou vždy od Ježíše po Alicině modlitbě a prosbě o slovo v duchu tzv. náhodného otevření.

Oproti předcházejícímu „Świadectwo“ Alice ve „**Słowo pouczenia**“ neoznačila každou Ježíšovu výpověď křížkem a svoji polopauzou, učinila to pouze částečně. Zachováváme autentický zápis mystičky.

Úterý 3. 11. 1992, 8:20 h. / při křížové cestě

Nehledej pomoc u lidí, ale přijímej s láskou a vděčným srdcem, když Já ti ji budu prostřednictvím lidí dávat. Pomoc hledej vždy jen u Mě a s důvěrou očekávej, přijímej to, co je ti dáno. Obracej oči k nebi, abys žila v Lásce na zemi.

Svět je místem posvěcení svatých a zkázy hříšných, kteří si nedovolí přimnout pomoc.

Neděle 8. 11. 1992, 17:40 h.

Přebývej se Mnou ve svém nitru, a tehdy každý vztah vůči druhému člověku bude láskou. A zažiješ, jak velikým posláním je všude vnášet Lásku. Neočekávej a neorganizuj zvláštní situace, jinak ztratíš současnost, která je ti dána, aby se vyjevila Moje láska skrze tebe. Láska obsahující pokoj a moudrost.

„...posílá mě Pán, ten Ježíš, který se ti zjevil na cestě, kudy jsi šel, a to proto, abys zase nabyl zraku a abys byl naplněn Duchem Svatým.“ (Sk 9,17)

Pondělí 5. 7. 1993, 8:05 h.

Každá věc tě přibližuje ke Mně, je-li prožívána zároveň se Mnou. Narodit se nanovo, to znamená všechno sdílet se Mnou a všechno přijímat, všechno konat pro Mě – pro Mé vítězství v duších.

Skutečnost, na jaké se tehdy podílíš, je stejná jako dřív, je ale jiná ve své podstatě. Není důležité, co děláš, ale kolik lásky je v tom, co děláš.

Lásky – to znamená Boha.

Každá situace a každá chvíle je Mojí milostí a tvou šancí na přiblížení se ke Mně.

Sobota 4. 6. 1994, 20:45 h.

† Mé dítě, jestliže cokoliv, co pochází ze světa a od lidí, je schopno zranit tvé srdce a způsobit bolest tvé duši, znamená to, že tvá duše i tvé srdce ještě nejsou

uzdraveny z egoistické lásky hledající dočasné dobro.

Je jenom láska dávající radost duše a klid srdce – láska Stvořitele, která dává bytí všemu a nekonečnou radost ponoření se v ní. A touhu, aby se tou láskou všechno nasýtilo a proměňovalo v ni všechno stvoření. A nade všechno lidské bytosti, ve kterých je část Boha samotného: Boha – Lásky.

Celý svět je vyplněný Bohem a je v NĚm zanořený.

Dusí se v sobě a umírají ti, kteří nechtějí dýchat Bohem a naplňovat srdce Jeho láskou – jako hynou ti, kteří nedýchají vzduch a kterým chybí kyslík v plicích.

Pondělí 6. 6. 1994, 9:15 h.

† Jestliže se budeš se Mnou radovat jako dítě, bude všechno ponořené do Mé lásky. Tehdy se bude tvůj život naplňovat osmerým blahoslavenstvím a splní se v tobě přikázání lásky.

Čtvrtek 2. 2. 1995 / Obětování Páně

† Mé dítě, je-li v tvé mysli halas myšlenek a ve tvém srdci přival emocí, bojuj s tím skrze aktivitu modlitby s použitím slov a vroucnosti velebení, díkyčinění, obzvláště za těžkosti a utrpení. Pros o sílu a vytrvalost, o schopnost všechno přimnout a obětovat v čistotě srdce.

Pokud ale cítíš, že do tvého nitra přichází milost ticha, že na tobě spočívá Můj milostiplný pohled, tehdy zmlkni, utiš svou mysl i emoce srdce a zůstaň zahleděná do Mě. Zanoř se do Mého pohledu, abys jím byla zahrnuta celá, aby tě úplně pronikl.

Setrvávej v tichosti vytržení, abys neztratila nic ze svatosti té chvíle milosti, jaká je ti dána.

To je největší milost a nejvznešenější stav tvé duše ponořené ve Mně, který má ozařovat čas, jaký nastane potom, až se vrátíš vně prostřednictvím smyslu a myslí.

Nyní je modlitba – svatý čas ponoření a potopení se ve Mně a opájení se Mnou. Důvěrně, s radostným pokojem.

To je skutečný stav tvé duše, v jakém byla stvořena a v jakém se naplňuje její existence – tvoje existence: příslib toho, co bude potom, až se dostane z otroctví tělesnosti pozemského života.

Co může být důležitější a krásnější než taková svatá chvíle ticha ve Mně, jež je hymnou i vůní, i teplem, i harmonií barev, i zábleskem Lásky?

Jako úsvit nad Genezaretským jezerem, kdy v ranní mlze a blankytu z Mých rukou tryskaly prameny světla – pokoje a lásky nad Mými dětmi (což jsem ti dal spatřit).

Amen.

Úterý 19. 8. 1997

† Aby byl tvůj čas a tvůj pobyt na zemi v různých místech a situacích využitý tvořivě, je třeba, abys, kamkoliv půjdeš a cokoliv budeš dělat, všechno to činila pro Moje království.

Všude je tedy tvým cílem odevzdávat Mi lidi a jejich záležitosti a žehnat Mariiným blahoslavenstvím. Avšak zajišťování různých tvých prací, nutných k životu, je pro tebe činností druhořadou, neboť o to všechno budu dbát Já sám tím, že povedu tvé kroky a tvé ruce.

Tímto způsobem bude každá chvíle tvého života využita jako neobyčejně cenná pro záchranu lidských duší z povodně zla zalévajícího svět.

Jsi zachráncem a nesmíš opustit nikoho z lidí ukázaných tvým očím i tvému srdci.

(Pokračování)

Z knihy Alicja Lenczewska:
Słowo pouczenia.

Wydawnictwo Agape sp. z o.o.,
wydanie drugie zmienione, Poznań 2019.
Přeložila -vv- (Redakčně upraveno)

MODLITBA S PROSBOU O VYSLYŠENÍ NA PŘÍMLUVU JOSEFA KARDINÁLA BERANA

(Pro soukromou pobožnost)

Dobrotivý Bože, tys vyvolil svého služebníka Josefa kardinála Berana, arcibiskupa pražského, aby šel ve stopách tvého Syna a v dobách pronásledování byl oporou církve v naší vlasti. Pokud jsi našel zalíbení v jeho životě a obětech, veď nás, prosíme, svým Svatým Duchem, abychom se dovedli modlit jako on, abychom dovedli spojovat své bolesti a utrpení s obětí tvého Syna na kříži a abychom nikdy neztráceli naději a důvěru v tvou láskyplnou prozřetelnost.

Kéž sám tvůj Duch povede naši modlitbu. V důvěře, „že jeho přímluva za svatě je v souladu s Božími záměry“ (srov. Řím 8,27), ti nyní předkládáme prosbu (*vyjádříme ji svými slovy*) a svěřujeme ji do přímluv Josefa kardinála Berana v naději, že vyslyšením jeho prosby se oslavíš i na něm, neboť i během svého života pomáhal a těšil všechny, kdo se na něj obraceli.

Odvážujeme se prosit i o to, co je lidským silám nedosažitelné, protože sama církev nás k tomu povzbuzuje, když prohlašuje za blahoslavené a svaté ty, na jejichž přímluvu se dějí zázraky. Prosíme o to ve jménu našeho Pána Ježíše Krista, který s tebou v jednotě Ducha Svatého žije a kraluje na věky věků. Amen.

S církevním schválením

*J. Em. Dominika kardinála Duky OP,
arcibiskupa pražského, č.j.: arc/654/16*

75. výročí biskupského svěcení Josefa kardinála Berana

Před 75 lety, 8. prosince 1946, přijal v katedrále sv. Víta v Praze biskupské svěcení kardinál Josef Beran, 33. arcibiskup pražský a primas český. Poslední roky svého života prožil jako vyhnanec ve Vatikánu, kde také 17. května 1969 zemřel.

Beranovými světiteli se stali Saverio Ritter (1884–1951), apoštolský internuncius v Praze, Mořic Pícha (1869–1956), biskup královéhradecký, a Antonín Eltschner (1880–1961), pomocný biskup pražský.

Josef kardinál Beran byl arcibiskupem pražským a primasem českým v letech 1946–1969. Byl politickým vězněm nacismu i komunismu, komunistický režim mu navíc po většinu času znemožnil spravovat diecézi.

Ve funkci arcibiskupa prosazoval návrat ke křesťanským hodnotám, usmíře-

ní, spolupráci a solidaritu ve všech vrstvách společnosti. Stal se mravní autoritou i oblíbenou „celebritou“ – aktivně se zapojil do veřejného života ve snaze přiblížit katolickou církev společnosti a začlenit křesťanské hodnoty do každodenní lidské činnosti.

Po jmenování kardinálem prožil poslední roky svého života jako vyhnanec v Římě.

Když zemřel, kardinál Šeper jej označil za druhého svatého Vojtěcha. Je jediným Čechem, kterému se dostalo té pocty být pohřben po boku papežů v kryptách svatopetrské baziliky v Římě. V roce 1998 byl zahájen proces jeho blahověření a v roce 2018 byly jeho ostatky přeneseny zpátky do vlasti.

V současné době probíhá proces beatifikace kardinála Berana.

Případná vyslyšení sdělte prosím na adresu:

Mons. ThLic. Ing. Zdenek Wasserbauer, Th.D.

generální vikář Arcibiskupství pražského

Interdiecézní tribunál procesu blahověření Josefa kardinála Berana

Hradčanské náměstí 56/16, 119 02 Praha-Hradčany

TS ČBK, 8. 12. 2021

Dne 20. dubna 2018 se po více než 50 letech navrátil kardinál Beran zpět do své vlasti. Jeho ostatky byly vyzdviženy ze svatopetrské baziliky v Římě, letecky přepraveny do České republiky a 23. dubna byly uloženy v sarkofágu v Chrámu sv. Víta, Václava a Vojtěcha.

Zázrak svátosti křtu

Pro P. Bernarda Koppa, který působí v tyrolském údolí Zillertal, neuplyne týden bez toho, aniž by si nevzpomněl na osud malého Paula. Jeho příběh se mu zapsal hluboce do srdce. „Při každém křtu si uvědomuji, jak obrovský dar je být knězem, být zde pro lidi a vysluhovat jim svátosti.“

Když 28. listopadu 2015 Paul spatřil světlo světa, byl jsem právě kaplanem v Zamse v Horním Tyrolsku. Rád jsem se ujal svého úkolu a pokřtil jsem mnoho dětí, mezi nimi byl i Paul. A právě o něm je tento příběh. Hned po narození začala jeho cesta utrpení, protože Paul měl opakovaně hrozné záchvaty, příznaky epilepsie. To bylo pro mladou rodinu velkou výzvou a také lékaři byli postaveni před těžký úkol. Matka musela s malým neustále chodit do nemocnice, potom se vrátili na pár dní domů a celé to začalo zase znovu. Kromě toho bylo potřeba starat se i o Paulova staršího bratra Jakuba. Bylo to velká zkouška! Navzdory tomu všemu jsme stanovili termín křtu, povídali si o významu a hodnotě této svátosti a společně hledali vhodná čtení a texty. Pro rodiče bylo důležité, aby byl jejich syn pokřtěn v poutním kostele Panny Marie Pomocnice na Kronburgu, kam mnozí lidé přináší své prosby a modlitby. Několik dní před křtem byl Paul znovu v rámci léčby v nemocnici a my všichni jsme nevěděli, zda bude vůbec možné ho pokřtít. Avšak rodina i jeho ošetřující lékaři se přece jen rozhodli pro křest.

V den křtu tento malý mariánský kostelík naplnila rodina a přátelé. Rodiče, kmotři, jeho bratr Jakub a prarodiče přišli do kostela s malým Paulem, který byl viditelně poznamenán svou nemocí a utrpením uplynulých měsíců. Pro všechny to byla napjatá situace: Proběhne vše dobře? Budeme moci Paula pokřtít? Kdy bude mít další záchvat? Doufali jsme v to nejlepší a – ano, všechno šlo dobře! Pro mě to byl jeden z nejpříjemnějších a nejvřelejších křtů, které jsem doposud prožil. V tichu jsem se modlil: „Bože, to přece nemůže být, že rodiče řeknou ano novému životu, který vzešel z lásky, a ty jim daruješ dítě, které potom musí takto trpět!“

Rodiče a prarodiče, všichni trpěli v této těžké situaci a denně se

obávali o život dítěte. Po svěcení křestní vody a po křestní slibu jsem Paula ve jménu Trojjediného Boha pokřtil. Byl to Bůh, se kterým se setkal, a my všichni jsme se za něj modlili a byli jsme nástrojem v Božích rukou. Mnozí z přítomných byli viditelně dojata, pohnuti k slzám. Naše myšlenky, všechna naše láska patřila v tomto okamžiku malému Paulovi. Byli jsme tak vděční, že toto dítě bylo pokřtěno! Po radostné slavnosti v klášterní restauraci jsem se s rodinou rozloučil.

V následujících dnech jsem stále znovu myslel na Paula a na naši společnou slavnost. Jak se asi má? Po dvou týdnech přišli rodiče s dítětem v kočárku na nedělní mši svatou a potom do sakristie. Přinesli mi fotky ze křtu a se slzami vděčnosti a radosti mi řekli: „Od křtu neměl Paul ani jeden záchvat!“ Byla to náhoda, nebo právě hluboké setkání s Ježíšem, které zprostředkovalo malému Paulovi spásu a uzdravení? Byla to Mariina přimluva? Všichni jsme se radovali a ani já jsem nedokázal zadržet slzy. Bůh vzal náš duchovní zápas a modlitbu vážně a vyslechl nás. Slitoval se nad rodiči a zvláště nad malým Paulem.

Existuje dnes ještě znamení a zázraky? Na tuto otázku můžeme navzdory všemu odpovědět, že ano. Tehdy, po křtu, se stalo něco zázračného a dojmavého. Malý Paul od té doby už nikdy neměl žád-

Jakub a jeho bratr Paul (vpravo) během oslavy druhého výročí Paulova křtu (Kronburg 22. dubna 2018). Jeho maminka nám v adventu 2020 napsala: „Náš Paul se má nadále dobře. Od křtu neměl už nikdy žádný záchvat a při poslední kontrole začátkem října bylo vše v pořádku. Vývíjí se správně a my každý den děkujeme Bohu za to, že se máme tak dobře!“

ný záchvat. Je tomu tak až do dnešního dne, kdy píši tyto řádky. A mohu dosvědčit, že mnoho lidí bylo vnitřně pohnuto tímto darem uzdravení a začali opětovně důvěřovat, když vyslechl tento téměř neuvěřitelný příběh.

Tento zázrak jsem opakovaně vyprávěl při přípravách na křest, na první svaté přijímání, na duchovních cvičeních anebo v kázáních a vždy při tom zažívám, jak jsou lidé vnitřně pohnuti, dojata k slzám a jsou vděční za své dítě a za dar života. Pro mnohé – a je stále víc lidí distancujících se od víry – křest ještě jaksí „patri k tomu“. Stále totiž cítí, že potřebují Boží ochranu, a i proto, že je v jejich srdci zakořeněná hluboká touha po spase.

Pro mě jako kněze byl a zůstává Paulův křest nezapomenutelnou událostí, velkým darem, který mě naplňuje vnitřní radostí a vděčností. Ještě i dnes je v mém bytě na čestném místě svička jako vzpomínka na Paulův křest a vždy znovu mi připomíná citelnou Boží blízkost, jeho lásku k nám lidem a to, že nám i dnes dává spásu a uzdravení.

*Z Vítězstvo Srdca 138/2021
přeložila -jk- (Redakčně upraveno)*

Existuje život po smrti?

Máme vědecký důkaz pro existenci lidské duše, která po smrti těla dále žije, ale způsobem ještě intenzivnějším a plnějším, než na zemi?

Podle výzkumu Gallupova ústavu 5 % všech lidí mělo prožitek života po klinické smrti (srov. P. van Lommel, *Wieczna świadomość: naukowa wizja „Życia po życiu“*, Varšava 2010). Tento prožitek se anglicky označuje jako **near - death experience** (NDE), čili zážitek blízky smrti. Hodně známých osobností prožilo klinickou smrt a dosvědčilo, že existuje život po smrti. Jsou to mezi jinými herečky Elizabeth Taylorová a Jane Seymourová nebo anglický herec a režisér Peter Sellers. Italský vědec, neurobiolog Umberto Scapagnini, který přežil klinickou smrt, během onoho prožitku potkal svoji matku, která rok předtím zemřela, a také sv. Otce Pia (srov. A. Socci, *Ci, którzy wrócili z zaświatów*, Krakov 2014, s. 107).

V letech 1975–2005 bylo publikováno 42 vědeckých prací o 2 500 sledovaných osobách, které zažily klinickou smrt. Díky oněm publikacím začala vědecká obec měnit svůj vztah ke sdělením lidí, kteří zažili klinickou smrt. Jako přelomová se v tom ukázala vědecká publikace Pima van Lommela a společnosti holandských odborníků v lékařském časopise „The Lancet“. Tito vědci zkoumali 60 pacientů, kteří prožili klinickou smrt. U každého z nich elektrokardiograf zaregistroval ukončení životních funkcí, a křivka elektrokardiogramu byla vodorovná. Z lékařského úhlu pohledu ti pacienti byli klinicky mrtví a právě tehdy opustili svá těla. Po vyjití z těla si zachovali úplné vědomí vlastní totožnosti; mohli všechno přesně vidět i slyšet, ale byli neviditelní pro lidi žijící na zemi.

Nevidomá od narození

Ve své knize *Wieczna świadomość* doktor van Lommel uvádí svědectví osob, které přežily klinickou smrt. Popisuje případ Vicky, ženy od narození slepé, která se v důsledku autohavárie octla ve stavu klinické smrti.

Stalo se to v roce 1973, když tato žena měla 22 let. Během nehody Vicka zcela ztratila vědomí; měla frakturu lebky

a prasklé obratle a žebra v hrudním koši. Když u ní lékaři potvrdili klinickou smrt, dívka opustila svoje tělo a poprvé v životě začala všechno dokonale vidět. Shora pozorovala vrak auta, potom své tělo převážené do nemocnice a lékařský tým, který prováděl oživování.

Vicka rozpoznala svoje tělo díky snubnímu prstenu, který znala jenom z dotyku. Takto popsala svůj mimořádný zážitek:

Gloria Polo, svědkyně vlastní klinické smrti, podává svědectví o existenci života po smrti

tek: „Ještě nikdy jsem nic neviděla: ani světlo, ani stín, vůbec nic (...). Ve snách nevidím obrazy, žádné vizuální představy. Moje smysly, to je jenom chuť, dotek, zvuk a vůně. Nemám žádné vizuální vjemy. První věc, kterou si pamatuji, je to, že jsem se ocitla v »Harbour View Medical Centre« a na všechno jsem hleděla shora. Bála jsem se, poněvadž jsem ještě nikdy nic neviděla, nikdy dřív jsem neměla žádné vizuální dojmy! Na začátku jsem byla otřesená. Nakonec jsem poznala svůj prsten a svoje vlasy. Pomyslela jsem si: Je to moje tělo, co leží tam dole? Umřela jsem, nebo co? Oni stále křičeli: »Ona pořád nedýchá, nedýchá!« A pořád něco dělali s tím tělem, které, jak jsem na to přišla až později, bylo mým tělem. Měla jsem takovéto pocity: »No a co z toho?

Proč se tak namáhají?« Rozhodla jsem se odejít, vždyť jsem se s těmi lidmi ani tak nemohla dorozumět. Jenom jsem na to pomyslela, už jsem letěla vzhůru a prošla stropem, jako by žádného nebylo. Nádherné bylo nacházet se venku, být volná; nebála jsem se, že se do něčeho udeřím, nevěděla jsem, kam směřuji. Slyšela jsem živelné zvuky, jako gong ve větru, nejneuvěřitelnější zvuky, jaké je možné si představit – od nejnižších po nejvyšší tóny.

Když jsem se blížila k tomu obzoru, viděla jsem stromy, ptáky a několik osob. Měla jsem dojem, že jsou utkaní ze světla. Mohla jsem je vidět, bylo to zvláště, opravdu nádherné. Byla jsem oslně-

na tím odhalením, vždyť jsem si nikdy nedokázala představit světlo. A ještě něco... Stále se ještě cítím vzrušená, když o tom mluvím... Měla jsem pocit, že mohu mít každou schopnost, po jaké zatoužím... A v tom jiném světě jsem potkala několik známých, kteří mě přivítali. Bylo jich pět. Debby a Diana, to byly moje kamarádky ze školy; umřely už dávno, jedna ve věku jedenácti, druhá ve věku šesti let. Obě byly nevidomé a opožděné ve vývoji, ale tady vypadaly změněné a krásné, byly zdravé a plné života. Nebyly už dětmi, ale byly, jak se to říká, v plnosti rozkvětu ženské krásy. Mimo to jsem viděla manžele, kteří se o mě starali, když jsem byla dítětem – manžele Zilkovy. Oba časně zemřeli. Potom jsem potkala babičku, která mě vlastně vychovala. Zemřela dva

roky před onou událostí. Babička stála trochu vzadu a vztáhla ruce, aby mě obžala... A tehdy jsem byla odeslána do svého těla. Bolest byla k nevydržení.“ (*Wieżna świadomość*, s. 45–46)

To, co viděla Vicka v době klinické smrti, bylo prověřeno a potvrzeno očitymi svědky. Nebyly to halucinace mladé ženy, ale objektivní pohled na skutečnost. Tělo Vicky bylo ve stavu klinické smrti, a tedy nefungoval ani její mozek, ani smysly, a ona smrti navzdory žila dál; měla zostřené vědomí, paměť, schopnost vidění i poznávání. Svědectví Vicky o jejich prožitcích života po tělesné smrti ruší všechna ateistická dogmata, že člověk nemá nesmrtnou duši a že ve chvíli smrti přestane existovat.

Sedmiletý chlapec

V lednu roku 2000 sedmiletý Matteo Pio Colelli, který bydlel s rodiči v San Giovanni Rotondo, onemocněl prudkým zánětem mozkových blan. Začal u něj septický šok, závažné poškození ledvin a dalších systémů: dýchacího, činnosti srdce, srážení krve a také metabolická acidóza. Navzdory velkému úsilí lékařů se chvíle chlapcova skonu blížila. Matteovi rodiče začali vzývat sv. Otce Pia, aby se za něho přimluvil, a do chlapcova pokoje přinesli jeho relikvie. A tehdy se stal neuvěřitelný zázrak: umírající Matteo se probudil a vrátilo se mu plné vědomí, jeho orgány začaly plně fungovat. Lékaři zažili šok, když potvrdili, že pacient nemá sebemenší poškození mozku, ledvin ani jiného ústrojí. Nastalo úplné, zázračné chlapcovo uzdravení. Doktor Alessandro Vilella napsal: „Nejsem schopen vědecky objasnit úplné uzdravení malého Mattea Colelliho; domnívám se, že to musí být událost nadpřirozená.“ (A. Socci, *Ci, którzy wrócili z zaświatów*, str. 194) Když se Matteo blížil k hranici smrti, jeho tělo bylo v takovém stavu, že z lékařského pohledu nemohl nic vidět ani slyšet, a tím spíš si pamatovat, co se s ním dalo. Přece však hned po probuzení chlapeček důkladně povyprávěl o tom, co prožil v čase klinické smrti: „Spal jsem a viděl jsem sám sebe zpoza lůžka, z místa, kde stály pumpy; potom jsem v jednu chvíli spatřil hodně paprsků silného světla, které procházelo přes dveře. To světlo mě probudilo a tu jsem nejdřív uviděl Otce Pia, a potom, z druhé strany, andě-

ly. Spatřil jsem starce. Viděl jsem sám sebe zdaleka na tom lůžku, skrze okrouhlý otvor, a bylo mi dobře. Nacházel jsem se poblíž přístrojů, a Otec Pio s bílými vousy, oblečený do dlouhého, hnědého šatu, mi podal pravou ruku a řekl: »Matteo, neboj se, brzo budeš zdrav,« a usmál se na mě. A když vy jste mě probudili, bylo mi zle a byl jsem sám, nebyl tam už Otec Pio ani anděl, hledal jsem je a bylo mi smutno.“ (*Tamtéž*, s. 195)

Svědectví sedmiletého Mattea, který se přiblížil k hranici smrti a opustil svoje tělo, hovoří o tom, že existuje život po smrti, že člověk má nejenom tělo, ale i nesmrtnou duši, která po smrti těla žije dál a má všechny intelektuální a poznávací schopnosti.

Gloria Polo

Dne 5. května 1995 byla v areálu univerzity v Bogotě bleskem zasažena lékařka Gloria Polo. Její muž vůbec nebyl zraněn, ale její synovec na místě zemřel. Gloria byla strašlivě popálená, její srdce přestalo pracovat. Žena se ocitla ve stavu klinické smrti a zažila NDE (syndrom mozkové smrti). Opustila svoje tělo a ocitla se v překrásném bílém tunelu obdivuhodného světla, které jí dávalo radost a pokoj. Gloria si uvědomila, že doopravdy umře-

Gloria Polo, svědkyně klinické smrti

la. Vnímala, že se vznáší nahoru, až se dostala do překrásného místa, tak nádherné zahrady, že nestačí slova, aby se dala popsat. Tehdy zde spatřila své zemřelé rodiče, prarodiče a starší předky. Byla to pro ni radostná chvíle. Gloria je mohla jednoho po druhém obejmout. Tehdy pochopila, že neexistuje reinkarnace, v jejíž existenci doposavad věřila. Byla úplně osvobozena od svého těla, nepodléhala omezení času ani prostoru. Směla obejmout své děti. Viděla jejich myšlenky, ale ony si neuvědomovaly, že jejich máma je s nimi.

Návrat do těla byl pro Glorii velmi bolestný. Byla převezena do nemocnice a tam, ležíc na lůžku, spatřila postavu Pána Ježíše, který ji s velkou láskou posílal o to, aby litovala svých hříchů a prosila o Boží milosrdenství. Gloria však neměla ani potuchy o svých hříších a nepocítovala pro ně žádnou lítost. Během operace se znovu ocitla mimo své tělo a tehdy potkala děsivé bytosti, které se dostavily, aby „jí vystavily účet“ za všechny její spáchané hříchy. Když se pokusila utéct, začala se propadat do strašlivé, temné propasti. Ohavní zlí duchové na ni útočili ze všech stran. Gloria křičela hrůzou a zdálo se jí, že hoří kvůli vlně nenávisti od zlých duchů. Pochopila, že je to důsledek všech jejích hříchů, obzvláště hříchů nečistoty.

Tehdy spatřila celý svůj život ve světě Desatera. To bylo pro ni neobyčejně bolestné zpytování svědomí, které jí ujasnilo, jak strašlivé jsou důsledky hříchů. Gloria spatřila jako ve filmu všechny své hříšné činy, myšlenky a zanedbávání. Žena začala Ježíše upřímně odprošovat. Zároveň objevila, jak velikou moc mají přimluvné modlitby, které na její úmysl tolik lidí v onom čase směřovalo k Bohu. Když se Gloria probudila, její nohy spálené úderem blesku a zuhelnatělá játra, ledviny i vaječníky byly zcela uzdravené. To byla mimořádná událost. Primář oddělení se vyslovil, že za 38 let své lékařské praxe neviděl tak velký zázrak.

Život po smrti

Zprávy od lidí, kteří zažili klinickou smrt, poukazují na skutečnost, že i tehdy, když přestává činnost mozku při klinické smrti, tak ale duše, čili duchovní mysl člověka, dále existuje. Člověk má nadále svou totožnost, vědomí a schopnost sledovat události na zemi.

Svědectví lidí, kteří se dostali na hranici smrti, usvědčují ze lži tvrzení materialistů, že mysl, osobnost a vědomí jsou jenom výtvořeny chemických procesů, které probíhají v mozku. Takové pohledy se neopírají o zdokumentovanou vědeckou bádní, ale o naivní víru v ateistické dogma pouze materialistické skutečnosti.

Někteří vědci si jasně uvědomují to, že během zkoumání mimotělesných zážitků lidí, kteří přežili klinickou smrt, se poukazuje na to, že je třeba brát v úvahu nadpřirozený aspekt. Takový byl závěr článku Pima van Lommel na téma otázek spojených s NDE. Ten text byl publikován v roce 2001 v „The Lancet“ – v jednom z nejvýznamnějších vědeckých časopisů na světě (nr 358, s. 2040.) Je však třeba vzít v úvahu, že zprávy některých osob, které zažily NDE, mohou být zdeformo-

vané působením zlých duchů nebo také chybnými představami a přesvědčeními. Proto je vždy zapotřebí zachovat ostražitost a zkoumat věrohodnost těchto relací ve světle učení katolické církve.

Svědectví lidí, kteří prožili klinickou smrt, nám říkají, že celý člověk neumírá. Po smrti těla člověk žije dále jako čistě duchové, osobní já, s plným vědomím, rozumem a svobodnou vůlí.

Takto Pán Ježíš mluví o nesmrtelné duši: „Nebojte se těch, kdo zabijí tělo, ale duši zabit nemohou; bojte se toho, který může i duši i tělo zahubit v pekle.“ (Mt 10,28) Pán Ježíš nás ujišťuje o životě po smrti; o tom, že existuje nebe, peklo i očistec. Přímo do nebe jdou všichni ti, kteří během pozemského života došli k lásce, čili stali se svatými v plnění Boží vůle a zachovávání jeho přikázání.

Existuje peklo – jako poslední důsledek úplného odmítnutí Boha člověkem, odmítnutí daru jeho milosrdenství. Existuje očistec – jako bolestný stav dozrávání k lásce, překonávání všech důsledků vlastních hříchů.

Lidský jazyk není schopen popsat život po smrti. Mystici, kterým Bůh udělil dar prožití skutečnosti nebe, pekla i očistce, jej popisují za pomoci obrazů převzatých z pozemského života, které však nejsou schopny plně vyjádřit to, co spatřili.

Žijme v neustálé touze po nebi, po sjednocení se v lásce s Bohem a se společenstvím spasených. Bojme se žít v hříchu, s pohrdáním Božími přikázáními i Božím milosrdenstvím, protože setrvávání ve smrtelném hříchu je nejjednodušší cesta do pekla. „Je tam nejvíce těch du-

VATIKÁN SCHVÁLIL ZAHÁJENÍ PROCESU BLAHOŘEČENÍ P. MARTINA STŘEDY

Na květnovém plenárním zasedání České biskupské konference schválili čeští a moravští biskupové žádost předloženou brněnským biskupem Vojtěchem Cikrlem o zahájení beatifikačního procesu jezuitského kněze P. Martina Středy. Nyní obdržel biskup Cikrle kladné vyjádření také z vatikánské Kongregace pro kauzy svatých.

V návaznosti na kladné vyjádření Vatikánu se začnou připravovat další procesní kroky, které povedou k zahájení diecézní fáze kanonizačního řízení P. Martina Středy, jež vede Česká provincie Tovaryšstva Ježíšova.

P. Martin Středa SJ je uctíván obránce Brna, jehož duchovní opora velitelé vojsk i obráncům Brna přispěla k vítězství nad švédskými vojsky v roce 1645.

R. P. Martinus Stredanius Soc. Iesú per Bœmiã b. Provincialis; obiit Brnæ 26. Aug. 1640. f.ama pietati prudentia, et omni virtute eximius. Anno & statu. Galvan. D. 1840. scilicet.

Na památku této události se kolem 15. srpna konají oslavy Dne Brna. V roce 2020 požehnal biskup Cikrle sochu P. Martina Středy, která stojí před jezuitským kostelem v Brně, v němž je P. Středa také uložen k věčnému odpočinku.

P. Martin Středa by tak mohl být již druhou osobou úzce spojenou s jihomoravskou metropolí, která by se mohla stát kandidátem svatořečení – po brněnské rodačce Marii Restitutě Kafkové, kterou ve Vídni blahořečil papež Jan Pavel II. dne 21. 6. 1998.

Biskup Vojtěch Cikrle zahajoval již tři kanonizační procesy – babických mučedníků P. Jana Buly a P. Václava Drboly (2004, 2011), boromejky Vojtěchy Hasmandové (1996) a těšitelky Rosy Vůjtěchové (2019).

VÝZVA BRNĚNSKÉHO BISKUPA K ZAHÁJENÍ KANONIZAČNÍHO ŘÍZENÍ P. MARTINA STŘEDY, SJ

Milé sestry a bratři,

Kongregace pro kauzy svatých v Římě udělila souhlas k zahájení kanonizačního řízení otce Martina Středy, kněze a řeholníka Tovaryšstva Ježíšova. Proto se na vás jako váš biskup obracím se žádostí o sdělení užitečných informací týkajících se otce Martina Středy. Zvláště vyzývám ty z vás, kdo můžete podat

svědectví o případných milostech obdržených na jeho přimluvu, nebo je vám známa nějaká překážka pro kanonizační kauzu, abyste ji sdělili do kanceláře sekretariátu (Petrov 8, 601 43 Brno) do 31. ledna 2022.

Podrobnější informace jsou v textu ediktu, který je zveřejněn na webových stránkách Biskupství brněnského.

A všechny vás prosím o modlitbu, aby veškeré dění v souvislosti se zahajovaným kanonizačním řízením otce Martina Středy přineslo duchovní užitek.

Děkuji.

+ Vojtěch Cikrle
diecézní biskup brněnský

Zdroj: www.cirkev.cz (Redakčně upraveno)

ší, které nevěřily, že peklo je“ - napsala sv. Faustyna ve svém *Deníčku* (D 741).

Pamatujeme, že nejdůležitějším momentem našeho života na zemi je okamžik smrti. Tehdy se vlastně rozhoduje o naší věčnosti: spása, nebo záhuba. Nikdo neuteče od zodpovědnosti za celý svůj pozemský život, který je jediný a neopakovatelný. V okamžiku smrti bude usku- tečněn soud a tehdy každý dostane odplatu: „Kdo zasévá pro své sobectví, sklídí zánik, kdo však zasévá pro Ducha, sklídí život věčný.“ (Gal 6,8)

Ať nás vědomí o soudu v okamžiku smrti mobilizuje k naprostému odevzdání se Božímu milosrdenství v každodenní modlitbě, ve skutcích milosrdenství a především ve svátostech pokání a v Eucharistii. Pán Ježíš nás k tomu vybízí slovy, která zapsala sv. Faustyna: „Piš, říkej o mém milosrdenství. Řekni duším, kde že mají hledat útěchy, to znamená v tribunále milosrdenství;⁽¹⁾ tam jsou největší zázraky, které se neustále opakují. K získání tohoto zázraku není třeba podniknout dalekou pouť ani konat nějaké vnější obřady, nýbrž stačí s vírou přistoupit k nohám mého zástupce a vypovědět mu svou bídu, a zázrak Božího milosrdenství se plně projeví. I kdyby duše byla jako mrtvola v rozkladu a lidsky vzato by vzkříšení bylo nemožné a všechno by bylo ztraceno, u Boha tomu tak není, zázrak Božího milosrdenství křísí tuto duši zcela úplně. Neboží, kdo z toho zázraku Božího milosrdenství nečerpají; budete marně volat, ale bude už pozdě.“ (D 1448)

*Z Miłujcie się! 1/2021 přeložila -vv-
(Redakčně upraveno)*

Poznámky:

(1) Čili ve svátosti pokání.

* * *

V roce 2008 vyšlo ve Světle zdarma jako příloha svědectví dr. Glorie Polo. Pro velký ohlas bylo podrobné svědectví vydáno i jako brožura pod názvem „Stála jsem u brány nebe a pekla“. Brožurku lze objednat jen v Matici cyrilometodějské s. r. o., kde ji distribuujeme pouze za výrobní náklady, bez zisku. Více informací a možnost objednávků na www.maticecm.cz.

Celosvětová síť modlitby s papežem ČESKÁ REPUBLIKA

Apoštolát modlitby tvoří celosvětovou síť modliteb, která spojuje všechny křesťany s papežem Františkem a jeho záměry. Připojte se k rodině služebníků v Apoštolátu modlitby, kteří velkodušně nabídnou svůj život, práce a modlitby Kristu Veleknězi. Každý měsíc je za vás sloužena mše svatá.

DENNÍ MODLITBA APOŠTOLÁTU

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti. Duch Svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů:

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA LEDEN 2022

Všeobecný úmysl: Za skutečné lidské bratrství

Modleme se za všechny, kdo jsou diskriminováni a pronásledováni kvůli náboženství; ať ve společnosti, v níž žijí, jsou uznána jejich práva a důstojnost, pramenící ze skutečného lidského bratrství.

Bolest a utrpení nás obrací ke Kristovu Srdci. „K tomu, co pro nás učinilo. Kristovo Srdce nám vyjevuje obětujícího se Ježíše: je kompendiem jeho milosrdenství. Když se na něj zahledíme, přirozeně se upamatujeme na jeho dobrotu, která se dává zdarma, nekupuje se ani neprodává, není podmíněná a nezávisí na našich dílech, je svrchovaná. A dojíká. V dnešním chvatu, vprostřed tisícířých záležitostí a nepřetržitých starostí pozbýváme schopnost zakusit pohnutí a soucit, protože ztrácíme tento návrat k srdci, jeho památku a vzpomínku na něj. Bez paměti odřezáváme své kořeny a bez kořenů nelze růst.“ (papež František)

Zkušenost vězňů v době komunistického režimu hovoří o tom, že lékem proti bolesti působené zneužíváním moci, ziskností či závistí je přátelství. Přátelství je zapotřebí nejvíce. „Bratrské slovo, úsměv, pohazení po tváři jsou památkou, která zevnitř uzdravuje a prospívá srdci. Nezapomínejme na tuto terapii paměti, která činí tolik dobra!“ (papež František)

Národní úmysl: Za lidi sevřené strachem

Modleme se za všechny, kteří se obávají nového roku, aby zakusili pokoj od Pána. Strach vzniká tehdy, když člověku hrozí nějaká ztráta či utrpení. Rozlišujeme dva druhy strachu. Člověk cítí strach před vším, co by jeho život a bytí mohlo poškodit či zničit. Oproti tomu „bázeň Boží“ je obavou z Božího trestu, strachem z toho, že bych mohl být od Boha odloučen. Ježíšova blízkost oba strachy zahání. „Já jsem mezi vámi jako ten, kdo slouží!“ To je prvá podoba Ježíšovy přítomnosti mezi námi. Jeho Srdce mezi námi stále slouží pro spásu všech duší! Jaký je náš úkol? Nejpodstatnější je stále znovu se k jeho služebnímu Srdci s láskou přimykát.

*Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!
Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!*

Zdroj: Česká provincie Tovaryšstva Ježíšova (www.jesuit.cz)

„Zrušení“ Vánoc? Evropská komise činí krok zpět

Komunikační příručka Evropské unie, která vyzývala k inkluzi a navrhovala vyhnout se některým slovům, jako je „slečna“ a „paní“, ale také „Vánoce“, a jménům „Marie“ nebo „Jan“, byla stažena. K této záležitosti se 30. listopadu 2021 pro vatikánská média vyjádřil státní sekretář kardinál Pietro Parolin, který vysvětlil, že bohužel existuje tendence vše standardizovat bez respektu k oprávněným rozdílům, což v konečném důsledku hrozí zničením člověka.

Vaše Eminence, co si o této záležitosti myslíte? Proč se to děje?

„Domnívám se, že snaha o odstranění veškeré diskriminace je správná. Je to cesta, kterou si stále více uvědomujeme a která se musí přirozeně promítnout do praxe. Podle mého názoru toto však rozhodně není způsob, jak tohoto cíle dosáhnout. Protože nakonec hrozí zničení, zničení člověka, a to ve dvou hlavních směrech. První je diferenciaci, která charakterizuje náš svět: bohužel se zde vyskytuje tendence vše standardizovat a nerespektovat ani oprávněné rozdíly, které se přirozeně nesmějí stát opozicí nebo zdrojem diskriminace, ale musí být integrovány právě proto, aby se budovalo plné a integrální lidství. Druhým je zapominání toho, co je skutečností. A kdo jde proti realitě, vystavuje se vážnému nebezpečí. A pak je tu popírání našich kořenů, zejména pokud jde o křesťanské svátky, a také křesťanský rozměr naší Evropy. Samozřejmě víme, že Evropa vděčí za svou existenci a identitu mnoha přínosům, ale

rozhodně nesmíme zapomínat, že jedním z hlavních přínosů, ne-li tím hlavním, bylo samotné křesťanství. Proto ztráta rozdílnosti a kořenů nakonec ničí člověka.“

Papež se chystá na cestu po evropských zemích, kde kultura, tradice a hodnoty jistě znamenají cestu k přijetí. Přesto existují lidé, kteří pokračují v budování Evropy, která vymazává své kořeny...

„Ano, zdá se mi, že papež také ve videoposelství, které před několika dny adresoval Řecku a Kypru, zdůrazňuje právě tento evropský rozměr: tedy jít ke zdrojům Evropy, opětovně odkrýt její základní prvky. Jedním z těchto prvků je jistě řecká kultura. Papež pak Kypr označuje za jednu z evropských odnoží Svaté země. Zdá se mi tedy, že tato cesta přichází v pravý čas, je to cesta, která nám připomíná právě tyto základní rozměry, které nelze vymazat. Musíme znovu objevit schopnost integrovat všechny tyto skutečnosti, aniž bychom je pomíjeli, aniž bychom s nimi bojovali, odstraňovali je a odsouvali na okraj.“

Na pokyny Evropské komise týkajících se tzv. inkluzivního jazyka reagovala rovněž Komise episkopátů Evropské unie (COMECE) v následujícím tiskovém prohlášení:

„COMECE vítá stažení interních pokynů Evropské komise o inkluzivní komunikaci v úterý 30. listopadu 2021. Návrh textu obsahoval několik terminologických doporučení pro zaměstnance této instituce EU, jak vést inkluzivnější vnitř-

ní a vnější komunikaci. Přestože respektujeme právo Evropské komise na utváření její písemné a ústní komunikace a oceňujeme význam rovnosti a vystupování proti diskriminaci, nemůže se COMECE ubránit znepokojení nad dojmem, že některé

Helena Dalliová, eurokomisařka pro rovnost, při představování komunikační příručky k inkluzi

pasáže z návrhu tohoto dokumentu se vyznačují protináboženskou zaujatostí. Návrh pokynů například odrazoval zaměstnance Komise EU od toho, aby ve svých sděleních odkazovali na »vánoční« svátky, na výraz »křesťanská jména« nebo na jména typická pro jedno náboženství.“

Kardinál Hollerich, předseda COMECE, prohlásil: „Neutralita nemůže znamenat odsunutí náboženství do soukromé sféry. Vánoce jsou nejen součástí evropských náboženských tradic, ale také evropské reality. Respektování náboženské rozmanitosti nemůže vést k paradoxnímu důsledku, kterým je potlačení náboženského prvku z veřejného diskurzu.“ Předseda COMECE rovněž zdůraznil, že „katolická církev v EU sice plně podporuje rovnost a boj proti diskriminaci, ale zároveň je jasné, že tyto dva cíle nemohou vést k překrucování nebo autocenzuře. Cenný předpoklad inkluzivity by neměl způsobit opačný efekt vyloučení. COMECE vyjadřuje znepokojení nad tím, že tato okolnost mohla poškodit obraz institucí EU a podporu evropského projektu v členských státech. Lze doufat, že revidovaná verze dokumentu tyto obavy zohlední.“

Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

pomazal Duchem Svatým a mocí Ježíše z Nazareta, jak on všude procházel, prokazoval dobrodiní, a protože Bůh byl s ním, uzdravoval všechny, které opanoval ďábel.“

Evangelium - Lk 3,15-16.21-22

Lid byl plný očekávání a všichni uvažovali o tom, zdali Jan není Mesiášem. Jan jim však na to říkal: „Já vás křtím vodou.

Přichází však mocnější než já; jemu nejsem hoden ani rozvázat řemínek u opánků. On vás bude křtít Duchem Svatým a ohněm.“

Když se však lid dával pokřtít a když byl pokřtěn i Ježíš a modlil se, otevřelo se nebe, Duch Svatý sestoupil na něj v tělesné podobě jako holubice a z nebe se ozval hlas: „Ty jsi můj milovaný Syn, v tobě mám zalíbení.“

Žijte duchovně - dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

vzdor a větší než naše hříchy. To je důležité: věřit, že Bůh je pokaždé větší, a to stále. Větší než náš vzdor a naše hříchy.

Zatímco apoštol Galaťany vybízí, aby se vydali po této cestě, staví se na jejich rovinu. Opouští druhou osobu množného čísla - „žijte“ (v. 16) - a přechází k první: „jednejme podle Ducha“ (v. 25). Jako by chtěl říci: Postavme se do téže řady a dejme se vést Duchem. Je to výzva, „způsob vyzývací“. Svátý Pavel považuje tuto pobídku za nezbytnou rovněž sám pro sebe. Ačkoli si je vědom toho, že v něm žije Kristus (srov. Gal 2,20), je zároveň přesvědčen, že dosud nedosáhl cíle, horského vrcholku (srov. Flp 3,12). Apoštol se nevyvyšuje nad společenství, neprohlašuje o sobě: „Jsem vůdce a už jsem dosáhl vrcholu hory, vy jste ještě na cestě,“ nýbrž stojí uprostřed ostatních putujících, aby jim dal konkrétní příklad toho, nakolik je nezbytné poslouchat Boha a stále více a lépe se dávat vést Duchem. Je krásné, když se setkáváme s pastýři, kteří krácejí se svým lidem a nevydělují se z něho: „Já jsem ale důležitější, jsem přece pastýř, kněz, biskup,“ smýšlejí někteří povyšenecky. Nikoli, pastýř má kráčet se svým lidem. To je velice krásné a duši to prospívá.

Tento „život podle Ducha“ není pouhým individuálním činem. Naopak, týká se též společenství jako celku. Utvářet společenství podle cesty naznačené apoštolem sice naplňuje nadšením, současně však obnáší značný závazek. „Žádosti těla“ - tedy pokušení, která se zmocňují každého z nás - žárlivost, předsudky, pokrytectví a zloba - se projevují i nadále a lehce nás proto může svádět útěk do rigidity tvořené souhrnem příkázání. Takto bychom ovšem opustili stezku svobody a namísto výstupu na vrchol bychom se vrátili do nížiny. Cesta Ducha po nás v první řadě požaduje, abychom dopřáli dostatek prostoru milosti a lásce. Dejme prostor Boží milosti a nemějme strach. Pavel poté, co na Galatské přísně zvýšil hlas, vyzývá, aby se v nesnázích ujímali jeden druhého, a jestliže se někdo zmýlí, chovali se k němu vlídně. Poslechněme si jeho slova: „Bratři, kdyby někdo byl stržten náhle k nějakému poklesku, uved-

te ho na správnou cestu v duchu mírnosti; jste přece lidé duchovní! Jen si dávej pozor každý sám na sebe, aby ses nedostal do pokušení i ty! Jeden druhého břemena neste...“ (Gal 6,1-2) Takový postoj se ostře odlišuje od pomlouvání a sdírání druhých z kůže, které není podle Ducha. Duch nám naopak vnuká mírnost vůči bratru, jehož máme napravit, a bdělost nad sebou, abychom neupadli do téhož hříchu, tedy pokoru.

Když nás totiž láká špatné smýšlení o druhých lidech, jak se to často stává, měli bychom se především zamyslet nad vlastní slabostí. Nakolik je snadné druhé kritizovat, někteří lidé na to snad mají vysokoškolský titul! Dennodenně kritizují druhé. Podívej se však nejprve sám na sebe! Bude dobré, když se sami sebe zeptáme, co nás vede k pokárání nějakého bratra či sestry a zda na jeho chybě neneseme odpovědnost. Duch Svátý nás obdařuje mírností, avšak kromě toho nás vybízí ke vzájemnosti, k nesení břemen druhých lidí. Kolik takové tíže najdeme v lidských životech: nemoci, nezaměstnanost, samotu, bolest...! A kolik různých zkoušek si žádá bratrskou blízkost a lásku! Mohou nám pomoci také slova sv. Augustina z komentáře k témuž úryvku (z listu Galaťanům): „Proto, bratři, kdyby byl někdo přistižen při nějaké vině, [...] napomínejte ho tímto způsobem, mírně. Pokud zvýšíš hlas, v nitru miluj. Ať již povzbuzuješ a projevuješ se otcovsky, ať již káráš a jsi přísný, vždy miluj.“ (sv. Augustin, *Promluvy* 163/B3) Vždy miluj. Nejvyšším pravidlem bratrského napominání je láska: přejeme si dobro svých bratrů a sester. Také dostatek času a snášení problémů a nedostatků

Růženec za ČR

Pod duchovní záštitou a ve spolupráci s Fatimským apoštolem v ČR byla společenstvím mladých lidí napříč diecézemi založena iniciativa modlitby svatého růžence za ČR, a to každý měsíc na první mariánskou sobotu s následující nedělí a o státních svátcích.

Probíhá 2 x 24 hodin. Začíná vždy v pátek ve 24:00 hodin a končí v neděli ve 24:00 hodin. Je možné se zapojit a připojit. Časy modlitby najdete na webu www.ruzeneczacr.cz. Během těchto dnů probíhá v Českomoravské Fatimě v Kocliřově (kostel sv. Alfonse a Panny Marie Fatimské) modlitba celkem 10 růženců v uvedených časech, ke kterým se může připojit kdokoli přímo - živě v Kocliřově, nebo prostřednictvím on-line přenosu: viz www.cm-fatima.cz. Modlitební úmysl každého svatého růžence je na SMÍR, za odčinění urážek, rouhání a lhostejnosti proti jednomu příkázání DESATERA (srov. Ex 20,1-17).

Mladí lidé vyzývají k připojení se k této modlitbě za naši církev a vlast, za schopnost moudře hodnotit věci pozemské a usilovat o dobra věčná, aby pandemie koronaviru byla proměněna v dar pokání a návrat k Bohu.

*Ing. Hana Frančáková,
pastorační asistentka Kocliřově
(Zdroj: ACRG 12/2021,
redakčně upraveno)*

druhých lidí v mlčenlivé modlitbě může být správnou cestou, která jim napomůže k nápravě. Není to jednoduché, nejsnazší cestou je pomluva a sdírání druhého, jako kdybychom sami byli dokonalí. To však nemáme dělat. Mírnost, trpělivost, modlitba, blízkost. Radostně a trpělivě krácejme touto cestou a dávejme se vést Duchem Svátým.

*Přeložila Jana Gruberová,
Česká sekce Vatikánského rozhlasu
(Redakčně upraveno)*

Pondělí 10. 1. 2022

6:05 Cesta k andělům: Antonín Randa **7:00** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře: 30+1 se Solánem **8:20** Kalvária Nitrianské Pravno **9:05** Mezi pražci (102. díl): Leden 2022 **9:55** Outdoor Films s Milošem Brunnerem a Odile Velomana (62. díl): Madagaskar, moje srdeční záležitost **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Hledání skrytých svatých míst: Istanbul 1 **13:35** Varhany pro svatou Zdislavu **14:05** Skleněná múza **14:15** Mexiko – země indiánů **14:30** Noční univerzita: Marek „Maara“ Holeček – Dotknout se nebe [P] **16:05** V souvislostech **16:25** Don Bosco v Angole **16:45** Výpravy do divočiny: Zátoka nosatých opic **18:00** Sedmihlásky: Stojí kostelíček **18:05** Púčínské schodky: Pověsti z Hornolidečska **18:15** Nigérie: Haleluja **18:45** Legendární sestava Poutníků na Mohelnickém dostavníku 2015 **19:10** Flešbky – Godzone podcast **19:45** Přejeme si... **20:05** Biblická studna [L] **21:10** Poutníci času: S akademickým restaurátorem Jakubem Tluchořem **21:30** OMG talkshow: Davida Vávru a Rudolfa Brančovského pojí svatě rouhání [P] **22:05** Noemova pošta: Leden 2022 **23:10** O zaniklé Karvině **0:00** Má vlast: Mariánské Lázně **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 11. 1. 2022

6:05 Cesta k andělům: František Radkovský – biskup **6:55** Příběh zbojníka: Chodské slavnosti 2016 **8:35** Můj chrám: Bob Fliedr, písničkář a publicista, Komunitní centrum Matky Terezy na Jižním Městě, Praha **9:05** Myanmar: Na stejné cestě **9:35** V souvislostech **10:00** Noční univerzita: P. Vlastimil Kadlec – Můj Bůh září do mých temnot **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Hrdinové víry (2. díl): P. Antonín Šuránek **14:05** Pomoc, která se točí **14:30** Jak potkávat svět (64. díl): S Jaroslavem Wykrentem **16:00** Filipíny – SILSILA – Ve spojení s Všemohoucím **16:30** Muzikanti, hrajte **17:00** Na úsvitu společných dějin **17:35** Vezmi a čti: Prosinec 2021 **18:00** Příběhy z Dobré Knihy: Zvěstování **18:10** Animované příběhy velikánů dějin: William Bradford (1590–1657) **18:35** Sedmihlásky: Stojí kostelíček **18:40** Animované biblické příběhy: Beránek Boží **19:15** Likvidace lepry **19:25** Zpravodajské Noeviny: 11. 1. 2022 [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** Klapka: S Milanem Ohurniakem [P] **21:05** Padající andělé **21:35** OMG talkshow: Co radí do vztahů moderátorka Adela Vinczeová a kadeřnický mág Jan Špilar? **22:05** Leoš Janáček: Sinfonietta. Mezinárodní hudební festival Leoše Janáčka 2021 **23:35** Zachraňme kostely: Kostel sv. Barbory v Manětíně **23:00** Ateliér užité modlitby **0:10** Terra Santa News: 5. 1. 2022 **0:30** Zambie: DJ Baza **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 12. 1. 2022

6:05 Cesta k andělům: Petr Bratský – politik a skaut **6:55** Zpravodajské Noeviny: 11. 1. 2022 **7:20** Hlubinami vesmíru s dr. Petrem Kabáthem: Exoplanety, 2. díl **8:05** Nejste na to úplně sami (1. díl): Rady a tipy pro pečující **8:19** Čičmianské tajemství **9:05** Generální audience papeže Františka [L] **10:05** Magazín Mary's Meals **10:30** Cvrlikání (65. díl): Jan Řepka **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Velehradská zastavení: Díl 6. – Poutníci ze Slovenska **13:00** Terchovské Vianoce: Trnava **13:45** V pohorách po horách: Minčol –

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

Martinské hole **14:00** Biblická studna **15:10** Zpravodajské Noeviny: 11. 1. 2022 **15:35** ARTBITR – Kulturní magazín **15:45** V pohorách po horách: Svantovitovy skály – Vsetínské vrchy **16:00** Naše milosrdná Paní, Matka kubánského lidu **16:30** Jak potkávat svět: S Davidem Marečkem **18:00** Sedmihlásky: Stojí kostelíček **18:05** Příběhy z Dobré Knihy: Narození Ježíše Krista **18:15** Strýček Emu: Tři králové **18:25** Víra do kapsy: Nečekané přátelství **18:40** Vzdělanost – Otec Miroslav **18:55** Guatemala – Lidé kukuřičných polí **19:25** Terra Santa News: 12. 1. 2022 [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** Když bolí duše [L] **21:15** Adorace [L] **22:20** Noční univerzita: Ak. soch. Petr Váňa – Příběhy soch [P] **23:50** Generální audience papeže Františka **0:15** Hledání skrytých svatých míst: Istanbul 1 **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 13. 1. 2022

6:05 Cesta k andělům: Roberto Scavino – Italočech – rozhlasový moderátor **7:00** Až já budu velká: Třebovický koláč 2017 **8:05** Bolívie – V srdci Bolívie **8:35** Terra Santa News: 12. 1. 2022 **9:05** Noemova pošta: Leden 2022 **10:10** Koncert Pavla Helana: Odry 2018 **11:15** Setkání (14. díl): Šimon Heller – kostel sv. Jakuba staršího v Jilovicích **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Proměny Oščadnice **13:35** Generální audience papeže Františka **14:05** Mezi pražci (102. díl): Leden 2022 **14:55** Hlubinami vesmíru s dr. Petrem Kabáthem, exoplanety 2. díl **15:35** Janomamové v Brazílii **16:00** Zpravodajské Noeviny: 11. 1. 2022 **16:20** S Bohem pro lidi **16:50** Dům ze skla?: S Tomášem Halíkem **18:05** Sedmihlásky: Stojí kostelíček **18:15** Ovečky: 2. neděle v mezidobí [P] **18:40** Příběhy z Dobré Knihy: Nalezení Ježíše v chrámě **18:47** Bačkorám navzdory: Josef, dělník milosrdenství **19:05** Večeře u Slováka: 2. neděle v mezidobí [P] **19:25** Zpravodajské Noeviny: 13. 1. 2022 [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře [L] **21:30** OMG talkshow: Kazma prozradil, kde se nachází... [P] **22:05** Pod lampou [P] **0:10** Sierra Leone: Ježíš v ulicích **0:40** Zpravodajské Noeviny: 13. 1. 2022 **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 14. 1. 2022

6:05 Cesta k andělům: Karel Herbst – světic biskup salesián **7:00** Zpravodajské Noeviny: 13. 1. 2022 **7:20** Flešbky – Godzone podcast **7:55** Z krajín za obzorem II.: MFF Strážnice 2019 **9:05** Zachraňme kostely: Kostel sv. Jana Křtitele ve Vroutku a kostel Narození Panny Marie v Kryrech **9:30** Dobrý voják Charlie **10:10** Biblická studna **11:10** Zapomenuté Čako **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple

Telepace [L] **12:50** V pohorách po horách: Nad Maráskem – Brdy **13:00** Legendární sestava Poutníků na Mohelnickém dostavníku 2015 **13:25** Kambodža pohledem zblízka **14:00** Hovory z Rekovic: Richard Konkolski (1. část) **14:20** Ateliér užité modlitby **15:20** Poletuchy: Na skok do Českého Krumlova **16:10** Zpravodajské Noeviny: 13. 1. 2022 **16:30** Jezuitské redukce v Paraguaji **16:50** Klapka: S Milanem Ohurniakem **18:05** Sedmihlásky: Stojí kostelíček **18:15** Příběhy z Dobré Knihy: Ježíšův křest **18:25** Bazilika Navštívení Panny Marie ve Frýdku **19:00** Filipínské Rugby – hra o život **19:45** Přejeme si... **20:05** Kulatý stůl [L] **21:30** Dekalog IX.: Deváté přikázání **22:35** OMG talkshow: Jsou Pavel Hošek a Tomáš Sedláček na hlavu? **23:15** Cvrlikání (71. díl): AG Flek **0:25** Krajané z Gerníku **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 15. 1. 2022

6:05 Cesta k andělům: Angelo Scarano – Čechoital **6:50** Hrdinové víry (3. díl): Arciopat Anastáz Opasek **7:50** V pohorách po horách: Roklina Piecky – Slovenský ráj **8:05** Sedmihlásky: Stojí kostelíček **8:10** Strýček Emu: Tři králové **8:20** Animované příběhy velikánů dějin: William Bradford (1590 – 1657) **8:50** Ovečky: 2. neděle v mezidobí **9:15** Animované biblické příběhy: Beránek Boží **10:00** Noční univerzita: Marek Orko Vácha – Jak dospět k dospělosti [P] **10:15** UNITED 2019: Koncert Brandona Knowbodyho (US) **11:20** Zpravodajské Noeviny: 13. 1. 2022 **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Angelus Domini **12:10** Pod lampou **14:20** Hovory z Rekovic: Richard Konkolski (2. část) **14:35** ... v dobrém sa rozjeďem: Rožnovské slavnosti 2021 **16:15** ARTBITR – Kulturní magazín **16:30** Setkání (17. díl): Lenka Procházková – Růžodol **16:40** Groteský Bustera Keatona: Frigo, oběť krevní msty [P] **18:05** Večeře u Slováka: 2. neděle v mezidobí **18:35** Hledání skrytých svatých míst: Istanbul 2 [P] **19:25** V souvislostech [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** Dobrodružství před kamerou [P] **21:10** OMG talkshow: Co se o Tatáně Gregor Brzobohatě z bulváru nedozvíte [P] **21:40** Život Ježíše Krista (2/2) **23:15** Letem jazzem (2. díl): Jazzové standardy **0:20** Hans Frei **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 16. 1. 2022

6:05 Cesta k andělům: Scepán Delan – Lužický Srb **6:55** Primášké žezlo: MHF Musica Pura **8:15** Večeře u Slováka: 2. neděle v mezidobí **8:40** Poutníci času: S Lucíí Valešovou **9:05** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře **10:30** Mše svatá [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech **12:40** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **13:30** Muzikanti, hrajte: Vánoční koncert DH Májovanka **14:30** Dobrodružství před kamerou **15:35** Kambodža pohledem zblízka **16:05** Život Ježíše Krista (2/2) **17:55** Sedmihlásky: Zdalo se mi **18:00** Ovečky: 2. neděle v mezidobí **18:25** Animované biblické příběhy: Ježíš žije! **18:55** Strýček Emu: Plesová sezóna [P] **19:05** Animované příběhy velikánů dějin: Pocahontas (1595–1617) **19:35** V pohorách po horách: Teplické skalní město **19:45** Přejeme si... **20:05** Dokořán [P] **20:55** Benefiční koncert – Martin Chodúr a Ostravský dětský sbor z kostela sv. Václava v Ostravě **22:30** Klapka: S Milanem Ohurniakem **23:30** Etiopie: Z každého kmene **0:05** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:20** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 10. 1. o 22:35 hod.: Kumran.

Pátranie po zvitkoch od Mŕtveho mora (dokument)

Archeologický objav 20. storočia. Najstaršie biblické texty na svete. 70 rokov po ich objavení sú zvitky od Mŕtveho mora stále predmetom debát a výskumu. Kto ich napísal? Od stratigrafických vykopávkov cez chemické analýzy farbiva až po štúdie využívajúce urýchlenie častíc.

Utorok 11. 1. o 17:00 hod.:

Peru – osem sestier (dokument)

Revolučná organizácia Svetlý chodník podnikala v horských oblastiach Ánd brutálne teroristické operácie. Sestry z Kongregácie misionárov Ježišova slova a obeť vytrvalo klopú na dvere i srdcia týchto štátom zabudnutých ľudí a spolu s teplým jedlom im ponúkajú sviatosť Cirkvi a úľavu v ťažkostiach.

Streda 12. 1. o 14:20 hod.:

Quo vadis (Všetko, čo mám rád)

S pavlínom Michalom Nižnánskym, OSPPE, sme vošli do nádherného lesa neďaleko Šaštína, aby sme premýšľali nad životom, nad futbalom a samozrejme nad hubami... O všetkom, čo má veľmi rád... Moderuje Pali Danko.

Štvrtok 13. 1. o 21:05 hod.: vKontexte

V relácii ponúkame na základe odhaľovania omylov v myslení

a konaní ľudí dneška orientáciu v hodnotách, ktoré nie sú závislé na zmenách času.

Piatok 14. 1. o 17:25 hod.:

Nablízku ľuďom bez domova

S nástupom chladných mesiacov si viac uvedomujeme, aké vzácné a krásne je teplo domova. Existujú však ľudia, ktorých domovom je studená ulica. V ďalšej časti relácie Nablízku vám predstavíme prácu charít s ľuďmi bez domova v Banskej Bystrici, v Rožňave i v Košiciach. Moderuje Alžbeta Živčáková.

Sobota 15. 1. o 20:30 hod.:

Pius XII.: Pod rímskym nebom 2/2 (film)

Rím 1943. Mesto okupujú nacisti. Tisíce Židov sú v ohrození života. Vo Vatikáne, neutrálnom štáte na území Ríma, sa pápež Pius XII. urputne snaží uchrániť ho pred hladom a úplným zničením.

Nedeľa 16. 1. o 8:55 hod.:

Kulmenie

(Anna zo Zeleného domu)

Za storočie svojej existencie doblala ryšavá, pehavá, predovšetkým utáraná Anna s nevidanou dávkou fantázie milióny čitateľských srdiec na celom svete. V roku 2018 sme si pripomenuli sto rokov od prvého vydania dievčenského románu Anna zo Zeleného domu, preto prijmite, milí diváci, pozvanie medzi jeho riadky.

Liturgická čtení

Nedeľa 9. 1. – sviatok Kŕtu Páně

1. čt.: Iz 42,1-4.6-7
 Ž 29(28),1a+2.3ac-4.3b+9b-10
 Odp.: 11b (*Hospodin dá požehnaní a pokoj svému lidu.*)

2. čt.: Sk 10,34-38

nebo:

1. čt.: Iz 40,1-5.9-11
 Ž 104(103),1b-3a.3b-4.24-25.
 27-28.29-30

Odp.: 1a (*Veleb, duše má, Hospodina!*)

2. čt.: Tit 2,11-14; 3,4-7

Ev.: Lk 3,15-16.21-22

Pondělí 10. 1. – ferie

1. čt.: 1 Sam 1,1-8
 Ž 116B(115),12-13.14+17.18-19

Odp.: 17a (*Přinesu ti oběť diků, Hospodine. Nebo: Aleluja.*)

Ev.: Mk 1,14-20

Úterý 11. 1. – ferie

1. čt.: 1 Sam 1,9-20
 1 Sam 2,1.4-5.6-7.8abcd

Odp.: 1a (*Mé srdce jásá v Bohu, mém spasiteli.*)

Ev.: Mk 1,21b-28

Středa 12. 1. – ferie

1. čt.: 1 Sam 3,1-10.19-20
 Ž 40(39),2+5.7-8a.8b-9.10

Odp.: srov. 8a+9a (*Hle, přicházím, Pane, splnit tvou vůli.*)

Ev.: Mk 1,29-39

Čtvrtek 13. 1. – nezávazná památka sv. Hilaria

1. čt.: 1 Sam 4,1-11
 Ž 44(43),10-11.14-15.24-25

Odp.: 27b (*Vysvobod' nás, Pane, pro svou lásku!*)

Ev.: Mk 1,40-45

Pátek 14. 1. – ferie

1. čt.: 1 Sam 8,4-7.10-22a
 Ž 89(88),16-17.18-19

Odp.: srov. 2a (*Na věky chci zpívat o Hospodinových milostech.*)

Ev.: Mk 2,1-12

Sobota 15. 1. – nezávazná sobotní památka Panny Marie

1. čt.: 1 Sam 9,1-4.17-19; 10,1a
 Ž 21(20),2-3.4-5.6-7

Odp.: 2a (*Hospodine, z tvé síly se raduje král.*)

Ev.: Mk 2,13-17

BREVIÁŘ PRO LAIKY

8. – 15. LEDNA 2022

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 9. 1.		PO 10. 1.		ÚT 11. 1.		ST 12. 1.		ČT 13. 1.		PÁ 14. 1.		SO 15. 1.			
Antifona	261	288	826	928	841	945	857	961	873	978	889	995	1666	1883		
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	261	288	827	928	842	945	857	962	873	978	889	996	1666	1883		
Antifony	262	289	828	929	843	946	858	963	874	979	890	997	906	1014		
Žalmy	813	914	828	930	843	946	858	963	874	980	890	997	906	1014		
Krátké čtení a zpěv	262	289	831	933	847	950	861	966	877	983	893	1000	1668	1885		
Antifona k Zach. kantiku	263	290	831	933	847	950	861	966	877	983	894	1001	1669	1886		
Prosby	263	290	831	933	847	951	861	966	878	983	894	1001	1655	1886		
Závěrečná modlitba	263	291	832	934	847	951	862	967	1277	1416	894	1001	1656	1888		
Modlitba během dne:																
Hymnus	227	249	832	934	848	952	862	967	879	984	895	1002	910	1019		
Antifony	264	291	833	935	848	952	863	968	879	985	895	1003	910	1019		
Žalmy	1035	1155	833	935	849	953	863	968	879	985	895	1003	911	1019		
Krátké čtení	264	291	835	937	851	955	865	970	882	988	898	1005	913	1022		
Závěrečná modlitba	263	291	835	938	851	955	865	970	882	988	898	1006	913	1022		
Nešpory:																
	SO 8. 1.															
Hymnus	261	288	265	292	837	939	852	956	867	972	883	989	900	1007	915	1024
Antifony	260	286	265	293	838	940	853	957	868	973	884	990	900	1008	916	1025
Žalmy	230	252	238	261	838	940	853	957	868	973	884	990	901	1008	916	1025
Kr. čtení a zpěv	260	287	266	293	840	943	856	960	871	976	887	994	903	1011	918	1027
Ant. ke kant. P. M.	260	287	266	294	840	943	856	960	871	977	887	994	904	1012	688	777
Prosby	261	287	266	294	841	944	856	960	872	977	888	994	904	1012	918	1028
Záv. modlitba	263	291	263	291	841	944	857	961	872	977	1277	1416	904	1012	689	778
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

NEJEN PRO CTITELE PANNY MARIE

VZNEŠENOSTI PANNY MARIE

I. A II. DÍL

Sv. Alfons Maria de Liguori •

Překlad Dr. Stanislav Špůrek CSsR

Jedinečná učebnice mariánské úcty napsaná zakladatelem kongregace redemptoristů, sv. Alfonsem de Liguori (1696–1787). „Vznešenosti“ mají probudit v duších důvěru k Matce Boží a naučit je modlit se k ní. Pro svou rozsáhlost bylo dílo rozděleno do dvou svazků. První svazek pojednává o modlitbách k Panně Marii a obsahuje také texty vroucích modliteb některých světců. Druhý svazek nabízí úvahy o sedmi hlavních slavnostech Panny Marie, o jejich sedmi bolestech jednotlivě a o ctnostech nejblahoslavenější Panny. V závěru najdeme pojednání o různých způsobech pobožnosti k Panně Marii a texty mnoha modliteb k Matce Boží. Jako dodatek je připojen seznam hlavních autorů, které uvádí sv. Alfons ve „Vznešenostech“.

*Matice cyrilometodějská s. r. o. • Druhé vydání, v MCM vydání první • Brož., A5, I. díl - 216 stran, II. díl - 264 stran, 470 Kč
Cena je za komplet I. a II. dílu. Samostatně neprodejně.*

O PRAVÉ MARIÁNSKÉ ÚCTĚ

Sv. Ludvík Maria Grignion z Montfortu

Z francouzštiny přeložil, uspořádal

a poznámkami opatřil P. ThLic. Filip

M. Antonín Stajner

Sv. Ludvík Maria Grignion (1673–1716) na základě evangelií a učení Otců hluboce, přesvědčivě a přitom systematicky vede čtenáře k poznání nezbytnosti, základních pravd a podstaty mariánské úcty. Seznamuje s jejími nadpřirozenými účinky, varuje před chybnými

mi představami a praktikami, předkládá vnější a zvláště niterné úkony, až přivádí k naprostému odevzdání v Zásvětné modlitbě. Publikace je doplněna světcovým životopisem. Svátého papeže Jana Pavla II. ovlivnila tato kniha už jako mladého kněze tak, že si za své biskupské i papežské heslo vybral Grignonovu krátkou zásvětnou modlitbu *Totus tuus*: „Jsem celý Tvůj a všechno, co mám, je Tvé, můj milý Ježíši, skrze Marii, Tvou svatou Matku.“

*Matice cyrilometodějská s. r. o. • Třetí vydání
Brož., 124x189 mm, 262 stran, 178 Kč*

K tomuto vydání obdržíte zdarma jako dar dobrodince jeden výstisk knihy Modlitby doporučované sv. Ludvíkem M. Grignionem z Montfortu, 3. vydání, brož., 124x189 mm, 68 stran.

MŮJ VZOR JEŽÍŠ,

SYN PANNY MARIE

P. Emil Neubert SM • Z angličtiny

přeložila Mgr. Radmila Válková

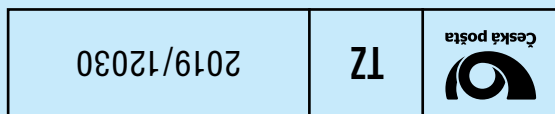
Tato účinná pomůcka v mariánském životním programu je psána formou podnětných pokynů od Pána Ježíše a Panny Marie. Objasňuje cestu dokonalého následování jeho synovské lásky k Matce Marii. Toto dílo P. Neuberta je založeno na učení svátého zakladatele, P. W. J. Chaminadeho SM (1761–1850), který vykonal mnoho pro obnovu církve ve Francii po Francouzské revoluci. Ukazuje velkou touhu Pána Ježíše, aby všechna křesťanská srdce a duše důvěřovaly jeho Matce, milovaly, ctily a poslouchaly ji. Tato kniha dala vyrůst četným oddaným věřícím a mnohé utvrdila jako mariánské apoštoly v lásce a službě Panně Marii. Jde o ucelený a praktický životní program sjednocující duši s Pánem Ježíšem a Pannou Marií.

Matice cyrilometodějská s. r. o. • Brož., A5, 128 stran, 119 Kč

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803

Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz

Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

**779 00 Olomouc
Dolní nám. 24
Matice cyrilometodějská s. r. o.**